

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 165993 21 Kž
Novi Travnik, 27.05.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Zuhdije Ćosić, kao predsjednika vijeća, te Darmina Avdić i Lazarele Porić, kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. S., zbog krivičnog djela posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239 stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 165993 19 K od 08.02.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.05.2021. godine, a primjenom člana 329. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 165993 19 K od 08.02.2021. godine u odluci o kazni tako da se optuženi M. S., za krivično djelo za koje je tom presudom oglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 165993 19 K od 08.02.2021. godine, optuženi M. S. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239 stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 mjeseca. Pored toga istom presudom od optuženog je trajno oduzeta opojna droga koja je predmet krivičnog postupka uz istovremenu odluku da se ista droga ima uništiti po pravosnažnosti presude, te je optuženi obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka plaćanjem paušala u iznosu od 60,00 KM.

Protiv te presude žalbu je izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik samo zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći storžija kazna zatvora. U obrazloženju žalbe se ukazuje da prvostepeni sud pri

odmjeravanju kazne nije u dovoljnoj mjeri cijenio raniju osuđivanost optuženog koja se ogleda u činjenici da se radi o višestrukom povratniku u izvršenju krivičnih djela koji je, prema izvodu iz kaznene evidencije, do sada za isto krivično djelo osuđen 4 puta, pa kada se uz to ima u vidu da je za predmetno krivično djelo zapriječena kazna zatvora do jedne godine onda se žalbom zaključuje kako se izrečenom kaznom zatvora u trajanju od jednog mjeseca ne može postići svrha kažnjavanja propisana člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH, naročito da se izrazi društvena osuda i generalna prevencije u vrijeme porasta ovakvih krivičnih djela u Srednjobosanskom kantonu. S druge strane tužilac žalbom prigovara da je prvostepeni sud dao veliki značaj olakšavajućim okolnostima.

Optuženi nije podnio odgovor na žalbu kantonalnog tužioca.

Kantonalni tužilac i optuženi nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća, pa je ista shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana bez njihovog prisustva.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Uvidom u obrazloženje prvostepene presude pokazuju se tačnim žalbeni navodi da je prvostepeni sud kao olakšavajuće okolnosti cijenio to da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela, da je izrazio kajanje i dao obećanje da više neće činiti krivična djela, zatim njegove porodične i materijalne prilike, da se radi o maloj količini opojne droge, a pogotovo to što je optuženi dokazao da se već dvije godine nalazi na liječenju od ovisnosti o opojnim drogama, a kao otežavajuću okolnost da je ranije osuđivan za istovrsna krivična djela, što ukazuje da se radi o povratniku i da ranije krivičnopravne sankcije nisu postigle svrhu kažnjavanja.

Imajući u vidu ove navode iz obrazloženja osporene presude onda se po nalaženju ovog suda osnovanim pokazuju žalbeni prigovori kantonalnog tužioca. Naime, žalbom se osnovano prigovara da broj, a naročito vrsta krivičnih djela za koje je optuženi ranije osuđivan, nisu u dovoljnoj mjeri došli do izražaja kao otežavajuće okolnosti obzirom da je optuženi ranije osuđivan osam puta, od čega čak 4 puta upravo za krivično djelo za koje je pobijanom presudom oglašen krivim. Kada se uz to ima u vidu da su mu presudama istog prvostepenog suda broj 51 0 K 032360 10 K i 51 0 K 053445 11 K za istovrsno krivično djelo prethodni izricane kazne zatvora od 5 odnosno 3 mjeseca, onda nije bilo osnova da se za peto izvršenje istog krivičnog djela izrekne blaža kazna od prethodne dvije kazne zatvora tim prije što i prvostepeni sud konstatuje da ranije krivičnopravne sankcije nisu postigle svrhu kažnjavanja, pa se onda kao logično postavlja pitanje kako će se ta svrha ostvariti blažom kaznom kada nije ranije ostvarena kaznama strožijim od jednog mjeseca zatvora bez obzira što se u konkretnom slučaju zaista radi o manjoj količini opojne droge. Isti zaključak ovaj sud izvodi i kada je u pitanju liječenje optuženog od ovisnosti o opojnim drogama već dvije godine, koju okolnost nižestepeni sud prihvata kao naročitu, jer je iz datuma donošenja

pobijane presude i datuma izvršenja predmetnog krivičnog djela vidljivo da je optuženi isto počinio upravo za vrijeme liječenja od ovisnosti opojnim drogama zbog čega se ne može prihvatiti osnovanim zaključak prvostepenog suda kako optuženi pomenutim liječenjem pokazuje i svoju namjeru da uskladi svoj život sa društvenim normama pravilnog ponašanja.

Kod takvog stanja stvari žalba kantonalnog tužioca se pokazuje kao osnovana, pa je istu žalbu bilo nužno uvažiti kao takvu i preinačiti prvostepenu presudu u odluci o kazni tako što će se optuženi, za krivično djelo za koje pobijanom presudom oglašen krivim, osuditi na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca kojom će se po nalaženju ovog suda postići propisana svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH pri čemu će se, osim svrhe iz tačke b) navedene zakonske odredbe, ostvariti i ostale propisane svrhe, a posebno da se izrazi društvena osuda učinjenog krivičnog djela i da se na ostale utiče da ne čine krivična djela. S druge strane ovaj sud nalazi da će izrečenom kaznom zatvora u dovoljnoj mjeri doći do izražaja i sve olakšavajuće okolnosti koje se objektivno stiču na strani optuženog tj. priznanje krivnje pred sudijom za prethodno saslušanje i količina opojne droge, a sve kada se ima u vidu da je za predmetno krivično djelo kao maksimalna zapriječena kazna zatvora u trajanju do jedne godine, dakle da je optuženom ovom presudom izrečena kazna zatvora znatno bliža općem minimumu kazne zatvora, te da se takva kazna pokazuje adekvatnom kako težini počinjenog krivičnog djela i nastaloj posljedici, tako i ličnosti optuženog.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća
Zuhdija Ćosić

Pravna pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

